

SOKOL AMERICKÝ

Úřední list Národní Jednoty Sokolské v Sp. St.

Ročník II.

Chicago, 10. září, 1880.

Číslo 8.

Pořádá AUG. VOLENSKÝ — Vydává VÝKONNÝ VÝBOR.

VYCHÁZÍ vždy 10. každého měsíce. — RUKOPISY pro „Sokola Amerického“ určené zasílají se nejdéle do 8., delší do 5. každého měsíce na pořadatele: číslo 463 Jižní ulice Canal, Chicago, Ill.

Předplatné: Pro údy Nár. Jed. Sokolské 36 centů, pro neúdy 60 centů ročně.

Náš sjezd v Clevelandu, O.

Divné pocity vzrůstaly se v prsou mých, když odjížděli jsme z Chicaga ku sjezdu sokol-kému do Clevelandu, a jak by ne, vždyť mělo se rozhodnouti o existenci sokolstva našeho. Mysl má zabíhala v dálku do rodiště sokolského, do Čech; a tu jako v mlze stavěly se přede mnou obrazy ze života sokolského, kdy ještě mi bylo dlíti v kruhu sokolů českých. Všecky ty nadšené zraky hleděly na mne, jako by mi domlouvaly „jen statně v před“ a opět stavěly se přede mně řady těch jonáků českých velmi zřídle, že by člověku bylo až do pláče — vždyť opustili hned všichni ten prapor, na nějž slibovali pracovati pro vzdělání a volnost člověčenstva. Za takých myšlenek mých ujížděl s námi vlak, než druzi moji vidouce mne tak zamyšleného — vlastně prý jsem se tvářil, jak bych chtěl vypálit ves — vyburcovali mne z mého snění. Uznal jsem, že příliš poddával jsem se melátnosti a že co stalo se v Čechách nesmí se státi zde. Brzy rozhovořili jsme se o účeli naší cesty.

Velice mne posilnilo v mých nadějích, že Sokolstvo naše zaujme patřící jemu místo přední, rozmlouvání vyslanců jak chicagských i druhých západních jednot, jež s námi jeli. Každý cítil, jak velkou má před sebou úlohu k vykonání, jedni druhým sdíleli své náhledy a úmysly, jak nejlépe by Sokolstvo prospívalo. Již bylo přes půlnoci, když odebrali jsme se do spacích vozů k odpočinku, neb věděli jsme, že bude nám odpočinku třeba, jelikož sděleno nám již dříve, s jakou

horlivostí připravují sokolící clevelandští zábavy pro své hosty. Ještě nebyly čtyři hodiny an probudili jsme se a vyhlíželi oknem na krásné kraje, jimiž nám bylo jeti. Krajina byla mnohem přívětivější, než kolem učouzeného Chicaga; střídají se v Ohio směrem k Illinoisu krásná návrší s plodnými údolními, vsady zahrady plné ovocných stromů, na nichž u rávajících ovoce obývalo větve až k samé zemi; na člověka, kterémuž nedopráno několik roků viděti přírodu v její krásě, činí to dojem mocný.

Než všecky ty přírodní krásy mizí člověku před zraky jako mlha, americký vlak známý svou prudkou jízdou málo stará se o to, jaká jest krajina, strojvedoucí nechtěje zmeškati pouští stroj celou parou, vozy zvolna ztrácí své houpání do předu a vzad, ale slabě houpají se na stranu, znamená to velmi rychlé jízdy. Konečně přijíždíme k cíli naší cesty; po celé délce vozu zní to od jednoho konce k druhému „Cleveland“, ještě jednu chvíli mezi domy a pak zastaví náš parní fiakrista, aby se nás sbavil, vlastně aby chom se my sbavili toho čmoudu a dostali se do hlavního stanu. A přec přijeli jsme o půl hodiny později, nejel tedy vlak ještě správnou rychlostí.

Na nádraží čekalo již několik sokolů clevelandských co uvítací výbor. Seskočit se schůdků a padnouti si v náruč jako dva zamilovaní, to práce okamžiku; ponejprvé se vidíme sešedše se na sta mil z míst od sebe vzdálených a proto jest jeden druhému milým. V bratrské důvěr-

nosti kladeny otázky a dávány odpovědi. Usednuvše do připraveného povozu ujízďeli jsme za největšího deště do čtvrtě Čechy obydlené. Před síní „Peruna“, kde má svůj stánek „Sokol Clevelandský“, zastavil náš povoz a již nastalo vítání a představování jedněch druhým: okamžik to dojemný, neb sešli se tu Sokolové Češi ze všech končin Unie americké; s některými znali jsme se již z prvního sjezdu v Chicago a proto bylo vítání tím vřelejší. Vzpomínal jsem, jak vítali jsme se v Čechách, když jednota naše někam zavítala neb někteří k nám a přerobili tam všichni doma, kdežto zde sjeli se na sta a až přes tisíc mil od sebe vzdálení a všichni ve víru cizí národnosti, tu mnohem lahodněji zní pozdrav náš: Na zdar! než zněl mnohdy v Čechách, kde pak již dokonce ovšedněl. Na večer, když „hodili jsme se do pucu“ odebrali jsme se společně do síně „Slovanské Lípy“, kdež má svůj stánek Tělocvičná Jednota Čech. Dáván tam tento večer (v sobotu dne 14. srpna) banket ku počtu sokolských vyslanců do sjezdu. Bylo asi devět hodin, když starosta této jednoty, sokol V. Votava, vřelými slovy přivítal přibylé hosty. Hudba zahrála pochod ku stolu obtěžkaného pokrmy a hojnými lahůdkami. Mezi večeri náhle zahlaholí nám v uši český zpěv, byliť se zpěváci „Lumíra“ postavili pod okny hodovní síně. Hluboce dojati jsme byli, když drahé ty zvuky české písně rozlehaly se nočním klidem pobřežního vzduchu jezera Erie, při kterémž jest město Cleveland vystaveno. Předseda Výkonného Výboru sokol J. B. Bělohradský děkoval s okna pěvcům českým a výbor slavnostní uvedl je pak do sálu, kdež vše se pak bavilo v nejlepší shodě.

Sokol Polcar vedl četné obecenstvo svými komickými výstupy a „Lumír“ přednesl ještě několik písní zdařile, načež když odklizeny stoly, většina přítomných holdovala Terpsychofe, kdežto „my staří“ zasedli jsme ke stolům a při chutném ohoském bavili se vyprávěním a zpěvem. Teprve po půlnoci odebrali jsme se do našeho bytu, abychom z rána opět byli připraveni k nové zábavě, neb Sokolové clevelandští byli uspořádali program zábavný velmi bohatý.

Neděle dne 15. srpna měla býti nejhlavnějším slavnostním dnem. Na den

tento určen veliký průvod a pak výlet do krásné zahrady p. Lieda. Když vydrali jsme se z náruče spánku a vyšli ven, bylo všude již velmi živo, domy okrášleny prapory českými a americkými a v zeleni. Sín „Peruna“ velmi pěkně se vyjímalá se svými okrasami. V průčelí vyvěšeny v nadživotní velikosti podobizny Fügnera a Tyrše s jich hesly. Uprostřed skvěl se veliký sokolský odznak a nad tím nápis „Vítáme Vás, vyslancové Národní Jednoty Sokolské“. Na síni sokola V. Rychlíka, v prostřed, vznášel se mohutný nápis „Na zdar bujarým sokolům“. Po stranách pak hesla: „Svorně v před“ a „Tužse se“. Na síni „Slovanské Lípy“ připevněn český znak s nápisem „Vítáme bratry ve svém kruhu“. Druhý nápis „Těl. Jed. Čech Hřimavé Na zdar!“, nad tímto nápisem odznak sokolský.

Asi k deváté hodině sešli jsme se s četou sokolů Detroitských, kteří přijeli toho samého jitra s parníkem. Po desáté hodině začaly se scházet spolky k síni „Peruna“. Hlavní velitel průvodu s pobočníky pak sestavily průvod následovně:

Hlavní velitel a pobočníci. Hudba pana Hájka z Detroit. Vyslanci. Sokolové co hosté. Pěvecký sbor „Lumír“. Deputace sboru „Thalie“. Rád „Svornost“ čís. 3 Č. S. P. S. Rád „Žizka“ č. 9 Č. S. P. S. Rád „Lidumil“ č. 16 Č. S. P. S. Rád „Budivoj“ č. 50 Č. S. P. S. Rád „Bratří v Kruhu“ č. 22 Č. S. P. S. Hudba p. Tom. Kováře ze západní strany Clevelandu. Rád Neodv. Lesníků. Rád Č. S. P. O. čís. 16. Rád Č. S. P. O. čís. 5. Deputace řádu „Petr Chelčický“ č. 56 Č. S. P. S. Deputace řádu „Jan Kollár“ č. 59 Č. S. P. S. Deputace řádu „Vítězslav Hálek“ č. 62 Č. S. P. S. Deputace řádu „Rovnoprávnost“ č. 6350 A. O. F. Deputace řádu „Záboj“ č. 6348 A. O. F. Sokolové: Sokol „Praha“, Sokol „Čech“ a „Sokol Clevelandský“. Průvod uzavřely povozy J. Č. Dám „Libuše“ č. 1. a „Vlastimila“ č. 9 a více jiných povozů provázelo tento velmi dlouhý průvod, který ubíral se po ulici Croton, Case avenue, Woodland avenue a Wilson avenue do zahrady pana Lieda. Milá nám byla zahrada se svými pěkně upravenými stezkami a stinným stromovím, kdež jsme se také brzo utěšovali oddávající se volné zábavě. Hudba

pana Hájka výborně koncertovala, začož odměňována hojným potleskem. O druhé hodině vystoupil na řečníště u prostřed zahrady se nalézající p. Vác. Šnajdr, redaktor „Dennice Novověk“ co slavnostní řečník. Vtelým a mohutným hlasem počal řečník vyprávěti o vzniku sokolstva v Čechách, o jeho horlivosti a o lásce, s jakouž národ na něm lpěl. Za hrobového ticha mnohý povzdech bylo slyšeti, když řečník líčil výlety pražských sokolů do dědin a měst českých, jak vřele vítal národ nadějně syny vlasti. S jakou radostí vídání byli od starých matek českých, jak větší starcové žehnali tomuto mladému pokolení, těšice se, že opět v Čechách nadejde lepší doba, avšak červ nesvornosti brzo počal hlodati i v řadách sokolských a když mu v čas nezabráněno velikých způsobil škod. Duch demokracie, toto silné jich pouto, vymizelo znenáhla mezi sokoly a tím pak rychleji klesaly jednoty ty, až ve většině měst úplně zanikly.

O sokolstvu americkém pravil řečník doslovně takto:

„Považovali jsme za účel a úkol sokolstva, aby v něm odchována byla národnosti naší nadějná mládež. Nemajíce škol, aspoň ne dostatek a vědouce, že tak zvané národní a podporující spolky tou měrou uvábí mladiky, jako by uvábil tělocvik, pozdravili jsme spolky tělocvičné či sokolské jako nového pomocníka na národa roli dědičné. Víтали jsme v nich též klobíště, na němž by mládež česká po česku nejen síly a obratnost těla, ale zvláště síly ducha a zvláštnoti povah svých měřila a tužila. aby dospějíce byla spůsobnou ku svědomitému plnění povinnosti Čecha, občana a člověka. Víтали jsme je konečně proto, aby odvrátena byla mysl mládeže od marných, zdraví podryvajících vyražení, pitek, karbanu, krátce od života hýřivého, který i nejčistší povahu poskvrní a nejbujnější zdraví poruší, od zábav, které pod jménem národních mládež českou demoralisují a fysicky ničí. K r á t c e: v sokolstvu vítali jsme prostředek jak k tělesnému, tak a to zvláště k národnímu, duševnímu a mravnímu povzbuzení a ušlechtnění mládeže naší.

Byly naděje naše splněny?

Jsme oprávněni k této otázce, zejmé-

na dnes, kdy patříme v tvář zástupcům všech spolků sokolských náležících k Jednotě. Myslím, že neodchýlím se od pravdy, odpovím-li, že dosud nikoliv. V některých spolcích, jak jsem se dověděl, klade se výhradní váha na tělocvik, kdežto ostatní zájmy, ty národní, duševní i mravní se naprosto zanedbávají, v jiných se ani tělocvik s patřičnou horlivostí a soustavně nepěstuje, a tak se děje, že národ náš ze spolků sokolských má mnohem menší užitek, než jaký by míti mohl a musel z nich vykvésti, kdyby účelů svých všestranněji byli dbali a pro jeden ostatní se zřetele nespouštěli. Jest ovšem našejší podívání na krkolomnou veletoč, radostný pohled na hbité šplhání, mrštný skok, mohutný zápas, obratný šerm. A z plného srdce tleskáme pochvalu těm, jenž cviky ony mistrně provedli. Jest ale neméně unáš jící podívání na m'adíka, který dovede otáčeti se na půdě vzdělanosti, jest neméně radostný pohled na junáka šplhajícího se z prachu s-běctví a sprostoty do výšin lidskosti a ušlechtilosti, na sokolíka, který dovede vznésti se z všednosti do říše ideálů, na šermíře, který obratně dovede potýkati se s pověrou, sekati do klamu a lže a pokryctví a píchati do lenosti duševní; na zápasníka, který ví, že má sílu a obratnost v páži nejen aby ji stavěl na odív, jako gladiator v cirku před zrakoma Ceasara, ale hlavně aby užil ji, když hodina udeří, na obranu práva, na ochranu slabšího před silnějším, ku vydobytí spravedlnosti a k obhájení ohrožené svobody. Doplníte výcviky těla výcviky ducha a srdce a povahy, a sokolstvo americké bude čím bývalo sokolstvo v Čechách, — bude výkvětem, nadějí, spásou a chloubou českého národa v Americe! To nechť uloží si za povinnost uhladá dosud, ale jak dnešní slavnost ukazuje, životaschopná Jednota a národ náš pozdraví v ní nejstatečnějšího dělníka na roli své, na roli národnosti, svobody duchovní, lidskosti a krásy!“

Potom řečnil ještě sokol V. Rychlík k přítomným a zejména obrátiv se k sokolům horlivě vybízel je, by věrně plnili své povinnosti a to, co zanedbáno, hleděli napraviti. Byla to slova přímá od srdce k srdci. Bouřlivá pochvala dlouho trvala, mezi čímž volána „sláva“ zvěčnělému Flügnerovi a „Na zdar“ Tyršovi. Přítomní Američané i Němci nechali si vše

vyprávěti a velice jich to těšilo, že Čechové tak vše vzpomínají svých velikánů. Tělocvik v zahradě účastníci se členové všech tří jednot Clevelandských, jakož i jiných měst. Cvičení však bylo smjše ně, ačkoliv dobře se sokolici drželi. Četa detroitská výborně se držela, k čemuž jí napomáhá přesné držení se pravidel cvičebních. Po odbytém cvičení pořádány sokoly všemožné hry, které uváděly obecnost v nejlepší rozmar a ukončena teprv večer s avnost v zahradě, kdy ubírali jsme se do síně k sokolu V. Rychlíkovi a bavili se dlouho do noci.

Druhý den shromáždili se vyslanci v zasedací síni „Perunu“. O 10. hod. zahájil předseda Výkonného výboru Sokol J. B. Bělohradský první poradní sezení. Vylíčil horlivými slovy, čím mají Sokolové vlastně Čechům americkým býti. Po proslovu tom přikročeno k volbě prozatímního předsedy i zvolen J. B. Bělohradský. Do výboru ku prozkoumání pověřujících listin zvoleni jsou Sokolové: Koblasa, Šimek a Kozel.

Po té čtena žádost redaktora listu „Volnost“, kterýž měl právě vyjít by měl přístup do schůze. Usnešeno povolití všem novinářům přístup.

Výbor ku prozkoumání pověřujících listin prohlašuje následující správný seznam zástupců:

Tělocvičná Jednota Sokol v Chicagu: J. B. Bělohradský a J. Kostner po jednom hlasu.

Tělocvičná Jednota Sokol v New Yorku: A. Vokál a J. Koblasa po dvou hlasech.

Česko-Americký Sokol v Chicagu: J. F. Haut dva hlasy.

Sokolská Jednota Blesk v Baltimore: V. J. Šimek 2 hlasy.

Sokol Clevelandský J. Líněk.

Tělocvičná Jednota Sokol v Detroit: J. Krejčí dva hlasy.

Sokol, odbor Čten. Spolku v Cedar Rapids: J. Vosmek.

Česko-Americký Sokol v Kewaunee, J. Ringsmund, dva hlasy.

Tělocvičná Jednota Čechie v Chicagu: H. Pilát.

Plzeňský Sokol v Chicagu: A. Kozel, dva hlasy.

Sokol Čech v Clevelandu: F. Líněk.

Sokol Praha v Clevelandu: J. Sprostý.

St. Louis-ský neposlal zástupce, ale žádá, aby byli zastupováni jednatelem V.

Výb. Sokolem Volenským, což po delším rokování přijato. Sokol má dva hlasy. Při hlasování odevzdáno 25 hlasů.

Na návrh Sokola J. Krejčího přikročeno k volbě stálého výboru po čas sjezdu a výsledek byl následující:

Předseda J. B. Bělohradský; místopředseda J. Klobasa; první tajemník V. J. Šimek; druhý tajemník J. Líněk. Předseda a místopředseda jmenovali pak následující výbory:

1. Výbor na zpracování denního pořádku: A. Kozel, J. Vosmek a Fr. Líněk.

2. Stanovy: J. Koblasa, J. B. Bělohradský a J. Krejčí.

3. Tělocvik: A. Vokál, A. Volenský a H. Pilát.

4. Vzdělání: V. J. Šimek, J. Koblasa a J. Kostner.

5. Orgán „Sokol Americký“: Frant. Ringsmund, J. Sprostý a J. Fr. Haut.

6. Zkoumání zpráv Výk. Výb.: J. Líněk J. Šbel a A. Vokál.

Sířnosti: F. Ringsmund, J. Sprostý a J. Fr. Haut.

Výborům uloženo, by za odpoledne vypracovali své zprávy a schůze odročena na druhý den na 9. hodinu ranní. Odpoledne rychle uběhlo, neb měl každý co dělati, chtěl-li býti se zprávou hotov.

.....
Před osmou hodinou večerní přicházelo četně obecnost do síně, by bylo přítomno divadelnímu představení pořádanému na počest vyslanců. V krátké chvíli byla dosti prostranná síň „Peruna“ naplněna společností vybranou. Síň byla velmi vkusně vyzdobena. Dával se kus výpravný „Cesta kolem světa za 80 dní“, vyžadující nemáé píle ochotnictva. Při divadle účinkovala hudba p. Hájka z Detroit. Kus sehrán k spokojenosti a obecnost se dostavila taková síla, že nebylo lze projíti. Za zlařilé provedení kusu odměněni byli ochotníci bouřlivým potleskem. Hra trvala do půl druhé hodiny z rána, pak nastal rej taneční, představení a nezbytné připijení. Nemálo nás potěšilo, že clevelandští Češi nekouří při svých divadlech; pěkný to způsob, jakémuž by měli i jinde, zvláště v Chicago přivyknouti.

.....
Druhý den ráno zahájeno opět sezení. Výbor pro zpracování denního pořádku podává svou zprávu, kteráž po předsezení několika malých oprav se přijímá.

Výbor pro stanovy žádá za prodloužení lhůty p volené, poněvadž nemohl práci svou dokončiti. Povoluje se.

Výbor pro tělocvik předkládá následující zprávu:

I.

Způsob cvičení a jeho pořádek:

A. Pořádek cvičení, pro-tocvik, rej, hrazda, bradla kůň na dél a na šíř, kruhy, skok do dálky a výsky, skok do hloubky, žebříky, hrazda visutá, šplhání, zápas, kladiny, kůžele, šermování.

B. Náčelníci Jednot jsou povinni ku konci každého třetího měsíce podávati zprávy Výk. Výb. a sice: a) v kolika čtáčích a o kolika údech se cvičí; b) kolik cvičení se odbyvalo každý měsíc; c) na kterém náčiní činí se největší pokrok.

II.

Pořádek při přeborném cvičení.

A. Každá jednota jest povinna oznámiti tři měsíce před sjezdem, na kterém náčiní se účastní. Oznámení to má býti učiněno jednatelem Výk. Výboru.

B. Každá jednota musí oznámiti na měsíc před přeborným cvičením počet členů a jména těch, kdož se účastní cvičení.

C. Soudcové při sjezdech odbyvaných v čas stanovami určený pozůstávají z pěti údů, z nichž jsou tři z venkova a dva z té jednoty, potažmo těch Jednot, kde se sjezd odbyvati bude.

D. Soucem může volena býti pouze osoba tělocviku důkladně znáá.

E. Bradla mějtež následující míru: Vnitřek mezi madly 16 palců, výška od podlahy ku hřbetu madel 4 stopy a 8 palců, příční tyč 1½ palce silná. Kůžele užívejtež se 6 a 8 liberní.

F. Každá jednota jest povinna poslati Výkonnému Výboru seznam jmen neschopnějších členů, kteří by mohli býti soudci při přeborném cvičení.

Návrhy „Svornosti“ a „Dělnických Listů“ čtěny a usnešeno ve smyslu tom zpracovati články stanov.

Na návrh výboru čten články po článku a jednáno o každém zvlášť. Všechny byly přijaty. Schůze položena pak na střední 18. srpna na 8. hodinu ranní.

Mnozí z našich sokolů mají raději hrazdu dřevěnou než železnou, dřevěná totiž napomáhá sama k lepšímu vzpružení, neb se podává, kdežto železná se nepodá a sokol odkázán jest na vlastní

pružnost, tedy jest mu více se cvičiti a tím si pružnost osvojí a nemusí se spolehati na pomoc jinou. S kůželi, jak nyní se mají užívat, mnohý nebude souhlasiti, prý jsou šesti a osmiliberní velmi těžké; ano, jsou těžké pro začátečníka neb pro mladé žáky, avšak ten, kdo chce účastniti se přeborného cvičení, od toho očekává se již více. Jak by to asi vypadalo, aby údové, kteří se cvičí již několik roků, při přeborném cvičení užívali kůžele té samé váhy jako žáci, to by nebyl žádný pokrok, neb tak brzy jak sokol naučí se točiti lehkými činkami, má jich nechat a chopiti se těžších, aby i těmi do odli vládnouti. Lehké jsou jen proto, aby snáze se kroužení naučil, kdežto při těžších má se vykazati svou silou a dovedností.

Zpráva výboru pro časopis jednot sokolských přijoua, z níž chvalné zjevuena jest, že učiněno pravidlo, že každý člen N. J. S. musí odbírat list náš, an tím docílí se, že údové, když budou více čísti budou více všimati si zájmů sokolských. A zde v Americe jest to možno každému členu obětovati těch málo centů na svůj list. Předplatné na list jest tak skrovné, že i ten sebe nemajetnější si ho může zaplatiti, a pak jest náš list majetkem našim, který čím více bude úlu tím větší bude mítí příjem a tak bude možno pro zvelební listu našeho mnoho podniknuto býti.

Zpráva výboru pro vzdělání obsahuje v sobě nadějná ustanovení. Bude na jednotách našich, aby přihlíželo se k jich plnění.

Nechceme podávati zde všechny ty články neb vyjaton všechny protokoly sjezdu posledního tiskem a tak každý člen dostane je do svých rukou. Účelem těchto rádek jest vysvětliti směr, jakým můžou některá ustanovení užitečnými býti. Mezi mnohými též přijat články o zakládání knihoven. Čtením poučých knih povznese se mysl k dalejšímu životu a proto by se mělo k tomu přihlížeti, aby do knihoven kupovala se díla dobrá. Že nemůžem hned velké knihovny zařizovati ví každý, leč několik dolarů z každé zábavy učelo by se věnovati na knihy. Hry, které by se dály v místnostech spolkových, mohly by býti též vedeny o malé peněžní částky a tyto by mohly připadnouti knihovně. Tím by každá

hra nabyla více půvabnosti a účel její byl by vznešený, neb by napomáhal ku vzdělání.

Výbor ku prozkoumání kněh Nár. Jed. Sokolské (Výk. Výboru) přijmul psanou zprávu od jednatele Výk. Výb. a odporučil ji po přehlédnutí ku přijmutí. Schůze odročena na druhý den.

Ve středu zahájil předseda sokol J. B. Bělohradský za přítomnosti všech vyslanců sezení. Větší část tohoto dne věnována čtení, rokování a přijímání článků stanov.

Ku konci schůze jmenoval předseda následující výbor pro další práce. Sokoly Vokála, Kozla a Šimka pro resoluce, Sokoly Volenského, Línka a Vosmeka pro formuláše.

Odročená schůze na čtvrtek ráno o deváté hodině opět zahájena předsedou. Hlavním jest tohoto dne zvolení míst pro příští přeborné cvičení a sjezd poradní. Pro přeborné cvičení zvolen Detroit, pro sjezd poradní Baltimore, kteréž město je sice vzdálené pro západní jednoty, že však v tu samou dobu bude světová výstava v Novém Yorku a tudíž cesta laciná, uznáváno město to za výhodné.

Ve čtvrtek navštívili jsme bratrskou jednotu „Praha“ na západní straně m. sta. Jednota tato ubytovala se v síni p. Bejčka. Sokolové s ochotou bratrskou prováděli nás místnostmi této síně právě dostavené, která výborně jest postavená co do pohodlí i vkusu. Mezitím co jsme se bavili v cvičárně, připravena chutná večeře a sokolové „Prahy“ obsluhovali své hosty, vyslance jakož i zvané hosty. Po odbyté večeři provázeli nás Clevelandští sokolové po hlavních ulicích ukazující nám co důležitějšího v městě.

Večer ten ztrávili jsme společně v síni Peru v nejlepším rozmaru. V pátek, poslední den zasedání, ukončeno přijímání stanov.

Přistoupeno k volbě sídla Výk. Výb. Zvoleno Chicago, kdež má na další tři roky Výk. Výbor sídleti. Úplně moudré bylo usnešení, by odbyvaly se poradní sjezdy vždy až za tři roky, neb časté sjezdy by spíše škodily, jsouce spojeny s velkými výlohami. Jinak jest s cvičebními sjezdy, ty mohou se již častěji odbyvati.

Když byly výborové odevzdali své zprávy a tyto přijmuty, učiněn návrh, aby

Dr. Miroslav Tyrš, náčelník pražského Sokola, jmenován byl čestným členem N. Jednoty Sokolské v Americe. Návrh přijat za volání „Sláva!“ a „Na zdar! Dr. Tyršovi.“

Výkonný výbor má učiniti vše potřebné k odevzdání této zprávy prvnímu čestnému členu N. J. Sokolské.

Po tomto odročena schůze na odpoledne, kdy zástupci podepsali stanovy a protokoly a schůze uzavřena. Sjezd odbyt. Vyslancové učinili mnohá dobrá usnešení, svědčící o schopnostech Sokolů amerických. Proto jest nyní na jednotách samých, aby věrně plnily, co svými zástupci byly navrhly. Seznali jsme na sjezdu, že máme dobrých a různých mužů v so, kolstvu našem, kteří nenechají se ovládnouti maicherností, ale šťastně dovedou se opřítí tomu, co by bylo na újmu neb škodu naší národnosti.

Kež všichni Sokolové chopí se své povinnosti a pracují statně ku prospěchu nejen jednot našich ale i pro svobodu ducha mezi krajany našimi vůbec.

Během sjezdu došly následující telegramy:

Cedar Rapids, Ioa., 13. srpna.

Na zdar! Moji Sokolové! Odpůrcové temnoty. Necht' ať duch váš sokoluje, volně, zdárně, osvíceně, v chrámu svorné Jednoty.

Bývalý Sokol J. Bošan.

Chicago, Ill., 14. srpna.

Sláva Vám, vyslanci! Na zdar sokolskému sjezdu v Clevelandu.

Česko-Americký Sokol v Chicago.

Chicago, Ill., 15. srpna.

Sokolskému sjezdu v Clevelandu, O.— Vzhůru k práci, Sokolici, bratří, ať na nás národ patří. Na zdar!

Těl. Jed. Čechie v Chicago.

Baltimore, Md., 15. srpna.

Hřímavé „Na zdar!“ volají Sokolové baltimorští sokolskému sjezdu v Clevelandu, O.

Jos Matějka star.

Jos. Rejžek jed.

Louis Benick poklad.

Chicago, Ill., 16. srpna.

Sokolové! Svornou myslí pro rokvět Jednot našich pracujte zdárně.

„Plzeňský Sokol“

v Chicago. Ill.

Chicago, Ill., 16. srpna.

V bratrství a lásce pracujte vždy věrně, stále ku zdaru sokolskému, by vaše práce čest a chválu získala sobě v českém národu.

Česko Americký Sokol
v Chicago, Ill

Po odbytém zasedání nastalo přípravní se na zpáteční cestu neb většina vy-

slanců odebrala se ještě ten samý den k domovům. Clevelandští Sokolové stejně pohostinští jako v první den věnovali nám celé odpoledne a večer dovezli nás na nádraží, kdež vše se loučilo s provoláním: „Na shledanou v Detroit, Mich.“

Nechť sjezd náš s mnohými oběťmi pořádaný přinese nám hojně zdaru.

Cvičební sjezd německých turnerů ve Frankobrodě.

Věcí všeobecně známou jest, že ku konci měsíce července odbýváno ve Frankobrodě veřejné cvičení turnerů z celého Německa, Rakousko-Uherska, Švýcarska a odjinud. Zvláštní zajímavosti nabývá sjezd ten pro nás Amerikány okolností, že i četně, ovšem že německých, turnerů podílu v něm bralo a sice podílu velmi čestného. Němečtí turneré téměř ze všech větších měst, hlavně však milwaucktí, chicagští a cincinnatští vyjeli z Nového Yorku zvláštní lodí do Hamburku, aby se odtud odebrali do Frankobrodu a zde se účastnili veřejného zápolení o ceny. Ze všech amerických hostů zaslouhuje nejvřelejší zmínky první četa cvičebná z Milwaukee a proto „doufám, že nebude nezajímavá, sděliti čtenářům některá data životopisná její členů.

Nejstarším a v celku o tělocvik nejzsloužilejším členem čety jest *Jiří Brosius* narozený roku 1839 v Lancaster, Pa. Rodičové jeho přestěhovali se roku 1843 do Milwaukee a hošík jedenáctiletý vstoupil 1854 do cvičírny jednoty v Milwaukee. Věnoval se malířství, vstoupil po vypuknutí války do vojsk, prodělal několik bitev, byl zajat, vrátil se opět k pluku, brzy ale vystoupil pro nemoc. Od roku 1864 jest s malými přestávkami činný co učitel tělocvičné jednoty „Milwaukee“ i při škole pro vychovávání učitelů tělocviku.

Druhým jest *Bedřich Kasten*, rozený 29. dubna 1855 v Milwaukee. Od roku 1864 náleží k jednotě „Milwaukee“. Již co žák a později co člen dobyl si vyznamenání při cvičeních okreskových. Při cvičení turnerského svazku roku 1875 v New Yorku odbývaném, dostalo se mu druhé ceny.

Herman Koehler narozen 14. prosince 1855 v Milwaukee; žák Brosiusův, cvičil teprve pět roků a získal si při okresko-

vých i všeobecných cvičeních mnoho cen.

Karel Paul narozený 17. září 1858 v Milwaukee, byl 11 roků žákem a nyní 3 roky členem jednoty „Milwaukee“. Od roku 1874 byl mnohokrát vyznamenán.

Otto Wagner spatřil světlo světa dne 3. března 1850 v Bergnách na ostrově Riegen. Co desítiletý hoch přibyl do Milwaukee, kdež cvičil do nynějška; může se vykázati četnými vyznamenáními.

Karel Bedřich Mueller narozený 31. ledna 1860 v townu Menomonee, okres Waukesha, Wis., cvičil taktéž několik roků; obdržel čtyři ceny.

Antonín Shaefer narodil se dne 28. listopadu 1851 v okresu Orange, N. Y. Cvičil od svého 17. roku a může se chlubit asi sedmi neb osmi odměnami.

Vilém Lachenmayer narodil se dne 22. května 1859 v Laufnách a přišel 1863 do Ameriky, kdež se věnoval obchodu; dostalo se mu dvou odměn.

Turnerům dostalo se vřelého přijetí v Hamburku a ještě vřelějšího ve Frankobrodě samém; v jednom i v druhém městě rozvinuli hvězdnatý prapor americký a byli zasypáváni věnci a květin.

Pokud se týče veřejného cvičení musíme zaznamenati, že se dělo v obrovské, k tomu účeli zvláště zřízené budově i pod širým nebem a že bylo zahájeno v úterý dne 27. července. K závodění přihlásilo se v celku 520 turnerů, avšak opozděním se, špatným počasím i cvičením zmenšil se počet ucházečů až na 308 členů. Cvičeno bylo v šesti odděleních, avšak pouze v jednom stupni.

Soudců bylo čtyřia dvacet. V cvičení na nářadí odměňovány výkony čísly až do 5, při prostocviku počítáno do 10. Výsledek bodů obdržených při cvičení na nářadí byl pak sečten a dle toho určovány odměny, takže dobrý cvičenec na nářadí nemohl odměnu obdržeti, pakliže

nebyl zároveň dobrým v prostocviku. Totéž platí i o případě opáčeném. Závodění sestávalo z cvičení na obyčejném nářadí, v prostocviku, šermování a zápolení a američtí, jmenovitě milwaučtí drželi se znamenitě.

Cen bylo určeno 22 a když soudcové sestavili svou důkladnou zprávu, následovalo následující prohlášení vítězů.

1. cena: Kristian Meller od Frankobrodské jednoty; vyznamenaný náleží k jednotě té teprve několik měsíců a má americkou tělocvičnou školu. Obdržel 69.2 bodů.

2. cena: Heřman Koehler z Milwaukee, 56.2 bodů.

3. cena: Otto Wagner z Milwaukee 54.4 bodů.

4. cena: J. Glaser z Hanavy 54 bodů.

5. cena: Karel Mueller z Milwaukee 53.2 bodů.

6. cena: Antonín Schaefer z Milwaukee 53 bodů:

7. cena: Pavel Fischer z Mnichova 21.2 bodů.

8. cena: August Klein z z Idoru, 50.2 bodů.

9. cena: Oswald Faber z Lipska, 49.6 bodů

10. cena: Karel Gevers z Frankobrodu, 49 bodů.

11. cena: Kristian Riese z Frankobrodu, 47.4 bodů.

12. cena: Karel Stahlschmidt z Gladbachu, 47.2 bodů.

13. cena: Jindřich Rathke z Milwaukee, 44 bodů.

14. cena: F. Dix z Mnichova 47 bodů.

15. cena: Rindenschwender z Manheimu, 46.2 bodů.

16. cena: J. Haisler z Mnichova, 46.2

17. cena: J. Simon z Liberce v Čechách, 46 bodů.

18. cena: Gaertner z Wiesbadenu, 46 bodů.

19. cena: A Saalfeld z Manheimu, 45.4 bodů.

20. cena: J. Hubbard z Birminghamu, 45.2 bodů.

21. cena: Karel Paul z Milwaukee, 45 bodů.

22. cena: Michael Meller z Norimbergu, 45 bodů.

Z toho vysvítá, že američtí turneři od-

nesli sedm cen, neboť první lze také jen jim přičísti, poněvadž jest Meller jich cvičencem.

Rozdávání cen velmi drahých a vzácnou uměleckou prací vynikajících, dalo se způsobem důstojně slavnostním. Po cvičení uspořádán ještě banket a několik jiných slavností a američtí turneři vyjeli si pak návštěvou do některých větších měst německých, kamž byli pozváni a všude byli obsypáni uznáním vskutku zaslouženým.

Sjezduúčastnilo se několik tisíc turnů z Německa, Rakouska, Švýcarska, Anglie, Francie a Spojených Států.

Nechtěje aby popis sjezdu našeho byl dán v pokračování vyneschal jsem „Hlídku“ do příštího čísla. Na zdar!

Dosvědčení

na obdržené částky do schůze 6. srpna 1880.

Sokolská Jedn. „Besk“	\$12.25
	\$20.16
Tal. Jed. Sokol z Detroit	\$24.59
T. J. S. „Praha“ v Cleveland, O.	\$ 5.30
Čes.-Am Sokol v Kewaunne	\$ 3.80
	\$13.32
T. J. „Čech“ v Cleveland, O.	\$ 8.18
„Plzeňský Sokol“ v Chicago	\$16.92
Věrní Bratři Sokol v Milwaukee	\$14.40
	\$ 8.00
St. Louiský Sokol v St. Louis	\$30.15

Úhrnem \$157.07

Dosvědčení.

na obdržené částky do schůze 3. září 1880.

Sokol Clevelandský v Clevelandu	\$29.85
	\$ 9.70
Odbor Sokol v Cedar Rapids	\$17.38
Sokol Praha v Clevelandu	\$ 9.20
T. J. Sokol v Chicago	\$15.84
T. J. Sokol v D. troit	\$19.84
T. J. „Čech“ v Clevelandu	14.76
T. J. Sokol v New Yorku	\$76.40

Úhrnem \$192.97

Poz. poř. — Dosvědčení první nemohlo býti uveřejněno v předešlém čísle, pročež podává se nyní.